

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114203972
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114203972.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: Ing. M. M., nar. XX.XX.XXXX, A. X.M. XX/X, Z. G. E., právne zastúpený Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom v Revúcej, Železničná 257/19, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, IČO: 00 166 481, v konaní o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

I. konanie v časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie od 26.8.2004 do 16.5.2012 **z a s t a v u j e**,

II. žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 8.055,44 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8.055,34 eur od 17.5.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

III. v prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**,

IV. žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 1.291,57 eur a titulom zaplateného súdneho poplatku v sume 14,50 eur, všetko na účet jeho právneho zástupcu v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 28.2.2013, ktorá bola z dôvodu miestnej príslušnosti postúpená tunajšiemu súdu, sa domáhal proti žalovanému Slovenská republika, (za ktorú označil konajúci orgán koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky), zaplatenia 9.338,68 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 26.8.2004 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že Krajské riaditeľstvo policajného zboru - Úradu justičnej a kriminálnej polície uznesením zo dňa 26.8.2004, ČVS:KÚV-17/OVEK - 2002 podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku začalo trestné stíhanie proti žalobcovi ako obvinenému za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.8.1999, lebo na podklade zistených skutočností mal dostatočne odôvodnený záver, že sa dopustil trestného konania. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Krajské riaditeľstvo policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície Prešov zo dňa 8.9.2004. O tomto odvolaní rozhodla Krajská prokuratúra v Prešove dňa 20.10.2004 č. Kv 18/02, ktorým bola zamietnutá sťažnosť obvineného (v tomto konaní žalobcu proti uzneseniu vyšetrovateľa Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Prešove sp.zn. ČVS:KÚV-17/OVEK - 2002) ako nedôvodná. Dňa 14.6.2007 bola podaná na Okresný súd v Prešove, obžaloba na základe, ktorej bolo vedené trestné konanie pod sp.zn. 1T 66/07. Dňa 10.6.2010 bol vydaný rozsudok, ktorým súd podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil obžalovaného v tomto konaní

žalobcu spod obžaloby krajského prokurátora pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Trestného zákona účinného do 31.8.1999, pretože skutok nebol trestným činom, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.6.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.6.2011. Krajský súd v rozhodnutí č.k. 1To 75/2010-1749 zamietol odvolanie krajského prokurátora.

Žalobca poukázal na to, že dňa 19.7.2012 v súlade s ustanovením § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení podal písomnú žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody vo výške 9.338,68 eur, ktorá mu vznikla nezákonným rozhodnutím Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradu justičnej a kriminálnej polície Prešov zo dňa 26.8.2004. Žalobca poukázal na to, že za poskytovanie právnych služieb v súvislosti s jeho obhajobou v uvedenej právnej veci v trestnom konaní zaplatil advokátovi odmenu vo výške 9338,68 eur. Vynaloženie tejto sumy na zabezpečenie obžaloby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, považuje za zbytočné, nakoľko orgány polície a prokuratúry mohli dostatočne dôvodiť záver, že jeho konanie nie je trestným činom. Návrhom na predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody, ktorú adresoval žalobca Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky zo dňa 19.7.2012 vyhovené nebolo a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky listom zo dňa 2.3.2012 informovalo žalobcu, že jeho žiadosť bola postúpená na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky za účelom vybavenia.

Po ustálení orgánu konajúceho v mene štátu s poukazom na novelu č. 412/2012 Z.z. na súd uzavrel, že ide o Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky táto sa vo veci vyjadrila a namietala, že nárok žalobcu nebol predložený a prerokovaný a preto je žaloba predčasne podaná v ďalšom poukazoval, že na vec sa nevzťahuje zákon č. 412/2012 Z.z. ale ustanovenie § 24 b/ ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a z toho dôvodu má byť žalovaná zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a ďalej namietal, vznik škody, ktorý nemal za preukázaný s tým, že faktúra nie je spôsobilá slúžiť ako dôkaz o vzniku škody, keďže z nej nevyplýva, či a kedy bola uhradená a kto ju uhradil.

Pokiaľ ide o námietku orgánu, ktorý má konať v mene štátu tu súd poukazuje na to že posúdenie oprávnenia zastupovať štát v súdnom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. majú procesný charakter (charakter procesných ustanovení pre účely súdneho konania vyplýva z ustanovenia § 21 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitným zákonom alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa predpisu). Novela vykonaná zákonom č. 412/2012 Z.z. nemá prechodné ustanovenia, všetky ustanovenia (vrátane procesných) je preto potrebné aplikovať od okamihu ich účinnosti právnej úpravy v znení účinnom od 1.1.2013 (žaloba bola podaná dňa 28.2.2013), preto bolo potrebné vychádzať aj v predmetnej veci vo vzťahu k určaniu orgánu oprávneného konať za štát vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v znení novej právnej úpravy účinné od 1.1.2013. V predmetnej veci oprávneným orgánom je bezpochyby Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Súd podotýka, že v danej právnej veci uznesenie o vznesení obvinenia bolo napadnuté sťažnosťou, ktorú prokurátor zamietol a podal obžalobu príslušnému súdu. Orgánom oprávneným konať v mene štátu tak nemôže byť Ministerstvo vnútra SR, ktoré toto oprávnenie po účinnosti novej právnej úpravy od 1.1.2013 stratilo ani Ministerstvo spravodlivosti SR, pretože škoda nevznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom (§ 4 ods. 1 písm. a/bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z.) a nie je splnený predpoklad, že nie je možné určiť príslušný štátny orgán oprávnený konať v mene štátu (§ 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Ako už bolo uvedené, právna úprava zmenená zákonom č. 512/2012 účinná od 1.1.2013 neobsahuje prechodné ustanovenia, preto sa v zmysle princípu nepravej retroaktivity uplatní aj na všetky neskončené konania o náhradu škody voči štátu spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia ako nezákonným rozhodnutím, proti ktorému podaná sťažnosť prokurátor zamietol a podal obžalobu príslušnému súdu. V ďalšom súd poukazuje už na obdobné rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17 Co 677/2013 zo dňa 17.9.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi: Uznesením Krajského riaditeľstva policajného zboru, úradu justičnej a kriminálnej polície ČVS:KÚV-17/OVEK - 2002 bolo vznesené obvinenie proti žalobcovi za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.8.1999. Sťažnosťou žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia, návrhom, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku, faktúrou č. T-75/04, vyjadrením Ministerstva vnútra SR zo dňa 8.7.2013, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, kópiami doručeníek, výzvou na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 21.11.2011, doplnením žiadosti

zo dňa 29.11.2011, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku postúpenie žiadosti zo dňa 2.12.2011, oznámením o postúpení veci zo dňa 2.3.2012 žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z č.l. spisu 41, listinnými dôkazmi trestného spisu, a to prípravného konania vo veci 1T 66/2007 Okresného súdu Prešov, uznesením Krajského úradu vyšetrovania policajného zboru zo dňa 5.3.2002 z č.l. spisu 1-4, uznesením Krajského riaditeľstva policajného zboru úradu justičnej a kriminálnej polície zo dňa 26.8.2004 z č.l. spisu 5-7, oznámením o predložení plnomocenstva B.. O. P. z č.l. spisu 8, sťažnosťou proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru úradu justičnej a kriminálnej polície zo dňa 8.9.2004 z č.l. spisu 10-11, plnomocenstvom zo dňa 8.9.2004, ďalej súd oboznámil predložením originálu vyšetrovacieho spisu k rozhodnutiu o sťažnosti z č.l. spisu 13 a uznesením Krajskej prokuratúry v Prešove z č.l. spisu 14-15. Ďalej súd oboznámil so zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 11.11.2004 z č.l. spisu 16-24, zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 17.2.2005 z č.l. spisu 96-101, ďalej súd oboznámil zápisnicou o výsluchu obvineného zo dňa 15.3.2005 z č.l. spisu 102-103, zápisnicou o výsluchu svedkyne T.. N. U. z č.l. listu 127-130, zápisnicou o výsluchu svedkyne T.. N. U. zo dňa 13.1.2005 č.l. spisu 131-133, ďalej súd oboznámil zápisnicou o výsluchu svedka T.. M. Y. z č.l. spisu 184-186, zápisnicou o výsluchu svedka T.. B. M. z č.l. spisu 190-193, ďalej súd oboznámil zápisnicou o výsluchu svedka T.. N. Š. z č.l. spisu 196-198, zápisnicou o výsluchu svedka T.. B. A. z č.l. spisu 228-230, ďalej súd oboznámil zápisnicou o výsluchu svedka T.. B. A. zo dňa 2.3.2005 z č.l. spisu 231-235, zápisnicou o výsluchu svedka T.. B. Z. z č.l. spisu 239-241, zápisnicou o výsluchu svedka T.. B. Z. z č.l. spisu 242-247, zápisnicou o výsluchu svedka T.. Š. Č. z č.l. spisu 248-251, zápisnicou o výsluchu svedka T.. Š. Č. z č.l. spisu 252-254, zápisnicou o výsluchu svedka T.. A. R. z č.l. spisu 258-260, zápisnicou o výsluchu svedka T.. A. R. z č.l. spisu 261-263, zápisnicou o výsluchu svedka Ing. Mgr. Ignáca Ilčišina z č.l. spisu 264-266. Ďalej súd oboznámil so zápisnicou z výsluchu svedka M.. T. T. z č.l. spisu 267-270, zápisnicou o výsluchu svedka M. R. z č.l. spisu 281-283, zápisnicou o výsluchu svedka M. M. z č.l. spisu 293-295, zápisnicou o výsluchu svedka M. Ď. z č.l. spisu 299-301, zápisnicou o výsluchu svedka O. O. zo dňa 25.11.2004 z č.l. spisu 305-307, zápisnicou o výsluchu svedka M. I. z č.l. spisu 314-316, zápisnicou o výsluchu svedka T.. Z. C. z č.l. spisu 317-320, zápisnicou o výsluchu svedka M. R. z č.l. spisu 325-328, zápisnicou o výsluchu svedka Z. U. z č.l. spisu 333-336, zápisnicou o výsluchu svedkyne M. E. z č.l. spisu 337-340, zápisnicou o výsluchu svedkyne M. W. z č.l. spisu 348-350, zápisnicou o výsluchu svedka Jána Ilčišina z č.l. spisu 351-354, zápisnicou o výsluchu svedka M. T. z č.l. spisu 398-401, ďalej súd oboznámil podaním B.. O. P. z č.l. spisu 1653, obžalobou z č.l. spisu 1654-1659, ďalej súd oboznámil podaním B.. O. P. zo dňa 3.7.2007 z č.l. spisu 1670, zápisnicou o verejnom zasadnutí z č.l. spisu 1678-1680 zo dňa 18.2.2010. úradným záznamom zo dňa 17.3.2010 z č.l. spisu 1682, zápisnicou o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.3.2010, zápisnicou o hlavnom pojednávaní zo dňa 6.5.2010 z č.l. spisu 1714-1719, zápisnicou o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.6.2010 z č.l. spisu 1723-1730 zo dňa 10.6.2010, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 1To 66/07-1732 zo dňa 10.6.2010, vyjadrením k odvolaniu krajského prokurátora zo dňa 30.8.2010 z č.l. spisu 1742, zápisnicou o verejnom zasadnutí zo dňa 29.6.2011 z č.l. spisu 1746-1747 Krajského súdu v Prešove, uznesením č.k. 1To-75/2010-1749 Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.6.2011, príjmovými pokladničnými dokladmi, a to zo dňa 9.9.2004, 29.9.2006, 7.8.2006, z 3.10.2006, 11.6.2010, 23.8.2011, 10.11.2011, 26.6.2007, 31.3.2010, 18.2.2010, 30.4.2010, výpisom z účtu spoločnosti Lypos a.s. zo dňa 5.3.2005, 30.9.2004, denným výpisom z účtu od 7.9.2004 do 14.9.2004, a ďalším obsahom spisu pričom zistil tento skutkový stav veci:

Uznesením Krajského riaditeľstva policajného zboru, úradu justičnej a kriminálnej polície ČVS:KÚV-17-/OVEK - 2002 bolo vznesené obvinenie proti žalobcovi za trestný čin podvodu podľa § 250 ods.1, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.8.1999. Sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 8.9.2004 bola uznesením Krajskej prokuratúry v Prešove zo dňa 20.10.2004 sp.zn. Kv 18/02 zamietnutá.

Dňa 14.6.2007 podal krajský prokurátor na žalobcu ako obvineného obžalobu na súd. Rozsudkom Okresného súdu Prešov 1T 66/07-1732 zo dňa 10.6.2010 bol žalobca oslobodený spod obžaloby pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Trestného zákona účinného do 31.8.1999, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako člen predstavenstva spoločnosti CSI Slovenka Vranov a.s. so sídlom v Košiciach v mene tejto spoločnosti v Poľnobanke a.s. Filiálka Prešov požiadalo o úvere a dňa 7.7.1997 podpísal úverovú zmluvu na poskytnutie úveru vo výške 4160356,- Sk, ktorý mal byť jednorazovo splatený inkasom z účtu dlžníka vedeného u veriteľa ku dňu 7.12.1997, zároveň na zabezpečenie úveru podpísal ten istý deň zmenku bez protestu na vlastný rad vystavenú Poľnobankou a.s. s dátumom splatnosti 22.12.1997 a zmluvu o postúpení pohľadávky dlžníka spoločnosť Centrotex a.s. Praha v prospech Poľnobanky a.s. v celkovej výške 8.700.000,- Sk. Dňa 5.12.1997 však požiadal v mene spoločnosti

o predĺženie termínu splatnosti a podpísal dodatok k zmluve, podľa ktorého mal byť úver splatený 23.12.1997, úver však dlžník ani v tejto lehote nesplatil, k predĺženiu splatnosti zmenky, respektíve k vystaveniu novej zmenky však nedošlo, obvinený nezabezpečil ani postúpenie pohľadávky za účelom zabezpečenia úveru, ako sa zaviazal v zmluve, takže veriteľ nemohol uplatniť zabezpečenie úveru a úver splatený nebol, čím pre Poľnobanku a.s. bola spôsobená škoda vo výške 3.609.732,- Sk, pretože skutok nebol trestným činom. Odvolanie krajského prokurátora bolo uznesením Krajského súdu v Prešove 1 To 75/2010- 1749 zamietnuté podľa § 319 Trestného poriadku, ako nedôvodné.

Na základe týchto skutočností žalobca tvrdil, že tým, že bol oslobodený spod obžaloby, nespáchal trestný čin a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté, nemalo byť vznesené obvinenie, t.j. uznesenie o vznesení obvinenia bolo a je nezákonné rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda a to vo výške odmeny advokáta, ktorého si žalobca zvolil na zastupovanie v trestnom konaní. Žalobca si počas prípravného konania zvolil obhajcu B.. O. P., ktorý žalobcu zastupoval až do právoplatného skončenia veci.

Listom zo dňa 14.11.2011 žalobca preukázal, že oslovené Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosťou o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody ktoré ho vyzvalo na doplnenie žiadosti o prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 21.11.2011 mu listom zo dňa 2.12.2011 oznámilo, že posúdenie príslušnej žiadosti je v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorému žiadosť postúpilo. Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 2.3.2012 zase naopak oznámilo žalobcovi že žiadosť bola postúpená opäť Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Opätovne listom zo dňa 19.7.2012 sa žalobca obrátil na Ministerstvo vnútra SR o predbežné prerokovanie, na ktorú však odpoveď nedostal. Súd má za to, že v danom čase žalobca postupoval správne a bolo na daných ministerstvách postúpiť žiadosť príslušnému orgánu. Pokiaľ samotné orgány štátu, ktoré majú tento zastupovať, sa nevedia zhodnúť na tom, ktorý z nich to má byť, nemôže ísť toto na ťarchu žalobcu, pretože by mohlo ísť o odmietnutie spravodlivosti, pokiaľ by súd pri označení orgánu konajúceho za štát v prípade, že o tom nemajú jasno ani orgány štátu ktoré prichádzajú do úvahy, zamietal žalobu len z tohto dôvodu. V zásade však zákonodarca predvídal kolíziu názorov a práve ustanovenie § 4 ods. 1) písm. l rieši túto situáciu tak, že určuje, že príslušný orgán je ten, ktorý vo veci začal konať ako prvý. V danom prípade z orgánov štátu prichádzajúcich do úvahy MV SR bolo kontaktované a nekonalo vôbec, MS SR ak nezačalo konať vo veci malo postúpiť túto žiadosť práve Generálnej prokuratúre SR.

Žalobca v tomto konaní ako náhradu škody uplatňuje sumu 9.338,68 eur, ktorú zaplatil obhajcovi advokátovi B.. O. P..

Predložil daňový doklad faktúru č. E.-XX/XX, v ktorej sú započítané zálohy, ktoré hradil v priebehu trestného konania. Výpisy z účtu spoločnosti Lypos a.s., príjmové pokladničné doklady preukazujúce úrady záloh.

Následne z tejto pripojenej faktúry vyplýva, že touto boli žalobcovi fakturované trovy obhajoby v trestnom konaní, ktoré zodpovedajú aj úkonom, pri ktorých bol prítomný počas trestného konania obhajca žalobcu a zodpovedajú aj sadzbám stanovených vyhláškou č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej od 1.4.2002 a vyhláške č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej od 1.1.2005.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2004 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 zákona č. 514/2004 Z.z.

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.

1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(2) Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 ods. 1 zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 zákona č. 514/2004 Z.z.

- (1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)
(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 18 ods. 1 zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa §18 ods.3 zákona č. 514/2004 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti a nie je rozhodujúce, ako vyhodnotili orgány štátu pôvodné podozrenie, ale výsledok.

V danom prípade je zrejmé, že žalobca sa domáha od Slovenskej republiky v mene ktorej má konať Generálna prokuratúra SR náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, v danom prípade citovaným rozhodnutím o vznesení obvinenia vo výške 9338,68 eur, kde uvedená suma predstavuje trovy obhajoby, nakoľko žalobca ako obvinený bol v predmetnom trestnom konaní oslobodený.

V danom prípade je zrejmé, že zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia orgánu štátu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právu povinnosť a škodu zaviniť, rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Základným predpokladom zodpovednosti štátu je tu zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia ktorým bola spôsobená škoda, kde v zmysle ustálenej judikatúry (napr. uzn. NS SR z 18.08.2010, sp. zn. 4 M Cdo 15/2009) je zrejmé, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, pričom judikatúra systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

V danom prípade je zrejmé, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby.

Z tohto pohľadu je teda základ nároku daný, návrh je dôvodný, nakoľko je zrejmé, že zvolenie obhajcu je ústavným právom občana a v danom prípade realizované žalobcom, kde pokiaľ na obhajobu žalobca vynaložil finančné prostriedky, vznikla mu škoda vo výške týchto vynaložených prostriedkov. Skutočnosť, že žalobca bol zastúpený obhajcom je zrejma z trestného spisu a taktiež priamo na pojednávaní súd prešiel celý trestný spis z ktorého je zrejmé, že úkony, ktoré boli obhajcovi zaplatené, sú účtované žalobcovi oprávnene a v súlade s právnymi predpismi okrem úkonov a náhrady hotových výdavkov účtovaných za prevzatie a prípravu obhajoby § 16 ods. 1 písm. a/ - v rozsahu 7,5 hod. v sume 602 eur + 18,04 režijný paušál, pretože tento rozsah súd nemal preukázaný a priznal len sumu 150,50 eur + 4,51 eur režijný paušál nemal preukázané a úkony účtované v deň 10.9.2004 - ako štúdium vyšetrovacieho spisu v Prešove na KR PZ ÚJaKP, stratu času, a základnú náhradu za použitie motorového vozidla, ďalej úkon účtovaný dňa 13. 9. 2004 rovnako štúdium spisu v Prešove spolu so náhradami hotových výdavkov a dňa 22. 9. 2004, ktorých vykonanie taktiež súd nemal preukázané a neboli zistené ani zo spisu zabezpečeného v prípravnom konaní orgánmi polície.

Súd mal zato, že sú úplne nepodstatné námietky ohľadne dokonalosti príjmových pokladničných dokladov, respektíve z výpisov z účtu ohľadom uhradenia trov obhajoby v trestnej veci žalobcu vo vzťahu k B.. O. P. rozhodujúca je fakturácia a preukázanie vykonaných úkonov právnej pomoci obhajcom, a skutočnosť, že ohľadne tohto nie je medzi klientom a advokátom žiaden rozpor.

V tomto smere súd poukazuje aj na vyjadrený právny názor na záver, ktorý je aplikovateľný aj v danej právnej veci Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. I. ÚS 4057/14 zo dňa 9.4.2015, v zmysle ktorého bolo vyjadrené, že pre určenie výšky škody, ktorá má byť nahradená podľa zákona č. 89/2012 Sb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, v znení neskorších predpisov, je vo vzťahu k nákladom zastúpenia podľa § 31 ods. 3 zákona právne významný len vzťah medzi poškodeným a jeho právnym zástupcom a nie vzťahy týchto subjektov k tretím osobám. Opačný záver predstavuje nesprávnu interpretáciu zákona, dôsledkom čoho je zásah do ústavne garantovaného práva sťažovateľa na spravodlivý proces, zakotvený v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, a práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, zakotveného v čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd.

V danom prípade teda nezákonné rozhodnutie - uznesenie o vznesení obvinenia spôsobili na strane žalobcu náklady z titulu zaplatenia trov obhajoby, ktoré by v prípade, že by obvinenie navrhovateľovi vznesené nebolo, neboli vznikli, resp. práve toto nezákonné rozhodnutie a následné podanie obžaloby prokurátorom bolo príčinou vzniku škodu.

Preto súd žalobe vyhovel, aj keď sčasti nepreukázaných, ale účtovaných úkonov návrh sčasti zamietol.

Zároveň priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v príslušnej výške v zmysle § 517 ods. 1,2 OZ, resp. Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške a to odo dňa 17.5.2012, t.j. odo dňa nasledujúceho po tom, čo uplynula šesťmesačná lehota na vyjadrenie sa k návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu Ministerstvo spravodlivosti SR.

Návrh v časti ohľadom úrokov z omeškania žalobca vzal späť a konanie v tejto časti bolo zastavené podľa § 96 ods. 1 až 3 O.s.p., (navrhovateľ môže vziať za konania návrh späť na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ust. , ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade čiastočný úspech vo veci na strane žalobcu zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania podľa úspechu a neúspechu. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 9.338,68 eur a úspešný bol v sume 8.055,44 eur, čo predstavuje 86,26 % úspechu oproti 13,74 % neúspechu, pričom pomer predstavuje 72,52 %. To potom bude pomerom priznanej náhrady trov konania žalobcom.

Bližšia špecifikácia časti náhrady trov konania z titulu trov právneho zastúpenia navrhovateľa advokátom vo výške 1.760,99 eur a titulom trov zaplateného súdneho poplatku 20 eur.

Právnym zástupcom žalobcu boli účtované trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to je za 1 úkon právnej pomoci vypočítaný zo základu zo sumy 9.338,68 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 10.9.2014 - 253,94 eur, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 11.9.2014 - 253,94 eur, účasť na pojednávaní dňa 16.4.2015 - 253,94 eur + strata času 2 x 5 polhodín á 13,98 eur spolu 139,80 eur + cestovné 2 x 148 km x 0,183 eur - základná náhrada cestovného spolu 54,17 eur + 2 x 148 km x 8,8 litra na 100 km x 1,19 eur PHM- 31 eur, písomné podanie vo veci samej dňa 2.6.2015 - 253,94 eur, účasť na pojednávaní dňa 23.6.2015 - 253,94 eur + strata času 139,80 eur (ako vyčíslené najvyššie) + cestovné základná náhrada cestovného 54,17 eur (ako vyčíslené vyššie) + PHM - 31,10 eur (ako vyčíslené vyššie) + 2 krát režijný paušál 8,04 eur za rok 2014 spolu 16,08 eur + 3 x režijný paušál 8,39 eur za rok 2015 spolu 25,17 eur. Celkom 1.760,99 eur z čoho 72,52 % predstavuje sumu 1-291,57 eur.

Čo sa týka zaplateného súdneho poplatku, 72,52 % z 20 eur predstavuje sumu 14,50 eur.

Zaplatenie trov právnemu zástupcovi navrhovateľa je odôvodnené ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p. (č. účtu právneho zástupcu VÚB a.s., č. účtu IBAN : A. XXXX XXXX XXXX P. XX XXXX).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.